

سخنرانی در جمع مردم روستای عشایر نشین پای استان لرستان - 31 / مرداد / 1370

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيدنا و نبينا ابي القاسم محمد و على اله الأطيبين الأطهرين المنتجبين
سيما بقيّة الله في الارضين

از زیارت شما برادران عزیز عشایر پای و عشایر دیگری که در این جا حضور دارند، خیلی خوشحالیم. ما سر راه، مقبره‌ی چند نفر از شهدای شما را هم زیارت کردیم، که معلوم بود از عشایر پای هستند. از این که شما برادران عزیز در این جا اجتماع کردید و نسبت به بنده و برادران همراه، اظهار محبت کردید، خیلی متشکریم.

عشایر در همه جای کشور، از لحاظ فداکاری و شجاعت و شهامت، جزو بهترین افراد مردمند. هیچ کس شك ندارد که عشایر در راه اسلام و وطن اسلامی فداکاری کرده‌اند. هر کسی این را منکر بشود، منکر واضحات شده است.

در رژیم ستمشاهی، به عشایر، هم ظلم مادی شد، هم ظلم فرهنگی، و هم نیازهای آنها از لحاظ مدرسه، از لحاظ فرهنگ و از لحاظ راه، برآورده نشد. این راهتان است که ما حالا آمدم دیدیم. آن رژیم ستمشاهی که علاقه‌ی به مسائل قشرهای محروم کشور نداشت، کی حاضر بود برود و از نزدیک مسائل عشایر را مشاهده کند؟ آنها هرچه که می‌خواستند، برای خودشان می‌خواستند. آن رژیم با بعضی از عناصر عشایر - آن گردن کلفت‌هایی که با توده‌ی مردم عشایری میانه‌ی نداشتند - خوب بود؛ ولی با مردم عشایری کاری نداشت.

من در استان فارس، در استان کهگیلویه و بویراحمد، در استان سیستان و بلوچستان، سراغ عشایر رفتم؛ هر جا که به عشایر سرزدم، دیدم که وضع و شرایط زندگی آنان و جاده و مسیر بیلاق و قشلاقشان و آذوقه‌رسانی به آنها سخت است و بعضی از اقلامی که احتیاج دارند - قند، شکر، برنج و روغنشان - باید از شهر بیاید. ان شاء الله هیچ وقت شماها محتاج آذوقه‌ی شهر نشوید؛ بلکه بتوانید حقیقتاً آن را تأمین و پشتیبانی کنید، تا این ملت محتاج بیگانگان نباشد. عشایر می‌خواهند بچه‌هایشان به مدرسه بروند، اما سخت است. در بین این جوانان عشایر، افراد بسیار با استعداد هست؛ من خودم دیده‌ام. در طول سالیان سیاه حکومت پهلوی - که خداوند روزبه‌روز بر عذابشان بیفزاید و آنها را با شیطان‌صفتان گذشته‌ی تاریخ محشور بکند - مشکلات عشایر باقی ماند، اما بعد از انقلاب خیلی کار کردند؛ لیکن آن مقداری که کار کرده‌اند، با آن مقداری که نیاز هست، خیلی فاصله دارد. باز هم بایستی برای عشایر خیلی تلاش بشود؛ وظیفه است. بحمدالله حالا می‌بینم که مسؤولان نسبت به کار شماها دلسوز و علاقه‌مندند و دنبال می‌کنند؛ امیدواریم که بتوانند مشکلات را برطرف کنند.

آن چیزی که همه‌ی این مشکلات را در سطح کشور به وجود می‌آورد، دشمنی همین استکبار جهانی، همین امریکای جنایتکار و غدار و همدستان اوست. عامل عمده‌ی بدبختی‌های کشور ما، آنها و مزدوران‌شان بودند و هستند. آنها با اسلام و با ملت ما - که ملت مسلمان و معتقدی است - دشمنند. این جنگ تحمیلی را که هشت سال رژیم عراق و صدام حسین خبیث با ملت ما جنگید، در حقیقت انگشت دشمنان به راه انداخت؛ برای این که همه را مشغول خودشان بکنند.

عشایر در جنگ خوب امتحانی دادند. من عشایر را - چه عشایر شما، چه عشایر ایلام، و چه عشایر فارس را - در میدان جنگ دیدم که چه طور با ایمان و با شور و شوق به طرف صحنه‌ی جنگ آمدند و امتحانهای خوبی دادند؛ شهدای زیادی هم دارند.

اگر این جنگ نبود، پول ملت و دولت کجا خرج می‌شد؟ مسلم خرج آبادانی می‌شد. هرچه که در این ده سال خرج آبادانی نشده است، گناهِش به گردن امریکا و استکبار و قدرتهای شرق و غرب و صدام و امثال آنهاست. آنها نگذاشتند جمهوری اسلامی آن کاری را که آرزو دارد و می‌خواهد، انجام بدهد.

البته مردم ما در همه جا - هم در عشایر، هم در شهر، هم در روستا - مؤمنند. خدا را شکر که ایمان اسلامی در قلبها رسوخ و نفوذ دارد. مردم برای خدا و برای دین قیام کردند. مردم در قیامی که کردند، انگیزه‌ی مادی نداشتند. همه‌ی تحلیل‌های مادی، با قیام مردم ما تخطئه شد. مردم برای خدا قیام کردند؛ باز هم شماها برای خدا در صحنه باشید، باز هم مواظب دشمنان باشید. دشمن می‌خواست دوباره همان وضعیت جنایتبار دوران ستمشاهی را تجدید کند. امیدوارم که خداوند به شماها اجر بدهد و شما را مورد لطف و رضای خود قرار دهد.

ما بحمدالله توفیق پیدا کردیم و این منطقه را با چشم خودمان دیدیم. من قبلاً هم افرادی را فرستاده بودم، منطقه را بررسی کردند. ما هرچه از دستمان بریاید، باید برای مردم انجام دهیم؛ چه برای شما عزیزانی که در این منطقه هستید، چه برای دیگر عزیزانی که در سایر مناطق کشور هستند. ما موظفیم، تکلیف ماست و سر هیچ کس هم منت نداریم. اگر توفیق خدمتگزاری پیدا کنیم، خدای متعال بر ما منت دارد. امیدواریم که خداوند به شماها توفیق بدهد و شما را محفوظ بدارد.

از همه‌ی ایلات منطقه‌ی لرستان، نمایندگان در این جمع هستند. البته عشایر همین منطقه، جمعیت اصلی هستند؛ یعنی اکثریت، همین ایلات پایی هستند؛ بقیه هم از سایر مناطق آمده‌اند. حالا برادرانی که از مناطق دیگر آمده‌اند، وقتی که برگشتند، سلام ما را به بقیه‌ی برادران و خواهران عشایر ما برسانند. شما برادران عزیز هم که در این جا هستید، ان شاءالله مشمول توفیق الهی باشید. امیدواریم که این آمد و رفت، بی‌فایده و بی‌برکت نباشد. شما را به خدا می‌سپاریم و امیدواریم که خداوند شما را محفوظ بدارد.

والسلام علیکم ورحمةالله و برکاته